

LBRIS

We know
books

ioana cosma

visam că fumez cu barthes

– ilustrații de gabriela culic –

editura vinea
bucurești 2023

matrixul poeziei,
de ștefan manasia/ 5

detur/ 7
matricea/ 10
nu-mi da drumul / 11
în incintă/ 13
pălăria de fetru/ 14
în/setări/ 16
poem în pârgh/ 17
cantata lunii/ 18
ieri am visat că eram pilot/ 19
ultimul mohican/ 20
cuvântul înainte de gând/ 21
ora pescarului/ 23
ucenicul anonim/ 25
lumina umbrei/ 27
visam că fumez cu barthes/ 28
iele/ 29
mic rinocer verde/ 30
pe drum/ 31
make it stop/ 33

balerina/	34
odată ca niciodată în tatra/	36
waltz no. 2 (dedicată lui elliott smith)/	38
strălucește!/	40
un colț de umbrelă/	41
cursă lungă/	42
dramatis personae/	44
cât de subțire, linia roșie!/	45
amprenta umană/	48
poemul lichid/	49
sierra tarahumara/	50
prințesa khazară/	52
visurile deportării/	54
călătoria lui herzog la capătul lumii/	55
din nou despre creație/	56
de-frag(mentare)/	57
vechiul, noul, eternul/	58
înghițit/	59
o amintire/	60
ceremonia ceaiului la alan watts/	61
oceanul ca tânără adolescentă/	62
cuvintele negre și gri/	63
ida/	64
mormântul înmiresmat/	66
tai-o/	68
haptic/	69
față cu terra/	70
marea, luna/	71

ramură în cer/	72
eu și tu/	73
on the road/	74
să te ridici, chiar dacă/	75
ars politica/	76
eseniene/	77
grade de îndepărtare/	78
tonalitățile apropierii/	79
un week-end trăsnit/	80
poem pur /	81
de culoarea soarelui (inspirată de calle 13)/	82
mekong style/	83
peisaj de seară/	84
o clipă/	85
matelotul/	86
la marginea orizontului/	87
vagabond romantic/	88
ilustrații	
de	
gabriela culic/	89
referințe critice/	101
ioana cosma/	103
gabriela culic/	105

nu adunase mult: atât cât să umple o valijoară,
două cărți, haine și-un laptop minuscul,
o poșetă din fâș fuchsia, propriul ei *chac mool*¹:
o rață din *papier-maché* și-o broască țestoasă cântătoare.

așa începea lunga întoarcere acasă, o lume nouă lăsată în urmă
ca un glob de sticlă magic din care ești dat afară
undeva în no man's land, la est de renunțări,
în exoftalmica noapte cu umbre la metrou.

„miss, ai grijă la pași”, strigase la ea un indian pe peron,
șireturile i se desfăcuseră pentru a mia oară, rucsacul atârna
mai greu ca niciodată, era iar la st george station,
acolo unde renăscuse, acolo unde se împleteau
visul cu viața de-apoi.

¹ o statueta magică dintr-o nuvelă de carlos fuentes.

nici măcar nu-l puteai găsi pe google, orașul unde avea să-nvețe
mirosul de praf de pușcă și cum din cer cad păsări.

rămăsese în avion mult timp după ce aterizase,
după ce predase primul curs,
după ce alergase din tren în tren, din gară-n gară
punct terminus gare de nord, ușile se închid în față,
broasca țestoasă nu mai cânta iar rața se înecase.

un detur lung, o langoare ca-n lentoarea lui kundera,
trăiește aici și acum, îți zic, dar ocupăm spații abisale,
fâșii de timp înnodate în fire complexe, iubirea ei cuantică
se transforma în ploaie,
care cădea peste un oraș improbabil, ce nu mai era al ei.

de jos în sus, ca un plonjon în sens invers,
cum îi plăcea mamei sale să spună,
lumea se vedea ca o rețea de lampioane de hârtie
plutind pe ape, incandescente, respirând și pulsând.

așa-i plăcea, de jos în sus, vedea sub fagurii de miere
octogonale încăperi cu pereți din sticlă arămie.
vedea conturul norilor apoși în picurul transparent
al nectarului ce curgea din acoperișuri cât firul de păianjen.

toate se acordau pe nesimțite ca-ntr-o mașină a timpului
continuum spațiu-timp, dar de fiecare dată altfel,
era o arhitectură a micilor trupuri brăzdate de
dungii negre și aurii, care urcau și coborau scara lui iacob.

n-aveau multe unelte, dar construiau, în filigran,
cuantice lumi ce se întrepătrundeau, vorbeau, cântau
era o armonie de culori și forme
așa vedea, de jos în sus, mica albină, în matrice.

până ieșim din abatorul 5
unde a căzut abel a mia oară în tranșee
unde toți copiii născuți la miez-de-noapte
s-au sărutat pe gură și-apoi au leșinat.

mama noastră din ceruri, iată copiii tăi avortați
în clinici septice și sigilate,
fetuși cu soarta pecetluită de undeva de sus
unde un domn în cravată și costum din anii 70
mâzgălește o coală, plictisit de coniac și de viața murdară.

porn-print, catch 22, te-ai prins de fază,
se joacă la poker până și privirea din ochiul iubitului,
până și raza aurie care-ți mângâie obrazul pălmit,
credeai că n-ai văzut nimic mai cinic.

și totuși domnul în costum și cravată din anii 70
care-și bate nevasta și copiii cu bestialitate,

poartă pe dedesubt sufien din dantelă neagră
în timp ce semnează condamnarea noastră la moarte.

am murit de vreo optzeci de ani, dar încă nu ni s-au
răcit trupurile profanate de idei deșucheate
încă pulsează în vene dorința de viață
confiscată fără drept de apel, fără *parole*.

blackout girl, close-up pe trecut, înghițită-n mantisă
ca-ntr-o icoană, *never let me go*, aici e cald și bine,
e pântecul mamei noastre care e în ceruri,
e fratele meu geamăn care plânge-n strană.